

Relasjoner

Nepotisme

Ortopeden som på fast basis jobber for din klinikk har en datter som er nyutdannet foterapeut, og hun er tatt inn i varmen i klinikkens lokaler. Mange av pasientene som er hos legen blir henvist til foterapeuten for behandling. Dette synes du foregår på en måte som gjøre det vanskelig for pasientene å takke nei. De oppfatter det som en del av et standard forløp, og de blir heller ikke informert om f.eks pris. For deg virker det som om de fleste kundene terapeuten har ved klinikken er de som henvises av faren.

Du synes at pasientene ikke får god informasjon til å ta et selvstendig valg, og at det er noe uetisk i at en far henviser til sin datter, og gjennom dette sikrer i henne inntekt. Han informerer naturligvis ikke om at foterapeuten er hans datter.

Er dette noe du skal legge deg opp i?

Hvem skal du evt. ta dette opp med for å formidle ditt syn på saken?

Tettere bånd med pasienter/brukere

For mange av pasienter/brukere blir det mange besøk til ortopedisk verksted. Dette skaper bekjentskap og relasjoner og det skjer noen ganger at det utvikler seg til å bli vennskap. Det finnes også tilfeller av romantikk.

Hvor tette bånd kan vi akseptere i slike situasjoner? Sier lovverket noe om dette?

I noen tilfeller er kanskje behandler og pasient venner før behandlingen startes.

Gjør dette situasjonen annerledes?

Gaver fra pasienter/brukere

Mange av de vi hjelper uttrykker stor takknemlighet til både systemet, arbeidet vårt, tiden vi legger ned og ikke minst den hjelpen de får gjennom hjelpemidlene vi lager. For noen blir det naturlig å uttrykke dette gjennom å gi en gave til ortopediingeniør. Dette oppleves alltid hyggelig, men har vi lov å ta imot gaver?

Hva sier lovverket om størrelsesordenen på gaver?

Kan gaver skape et «fortrinn» for den som gir med tanke på at vedkommende får litt bedre service fra oss?

Goder

Noen pasienter møter du mange ganger gjennom året og gjennom mange år, og det kan bli fine relasjoner. Dette gjelder for en mann på 70. Han ble rammet av hjerneblødning for flere år siden med senskader i form av hemiparese. Gjennom de siste 5 årene har du gjennom et hav av timer, hjulpet ham med ganghjelpemidler og grepsforbedringsløsninger. Han er deg evig takknemlig for alt du har gjort. Han har en svært god økonomi. Hans takknemlighet er så stor at han nå ønsker at du får overta hytta hans for en svært generøs pris. Denne har dere snakket om mange ganger og du fikk tilogmed låne den en oval helg i fjor høst.

Er han bare raus, eller glemmer han at han har egne barn og arvinger?

Enda viktigere: Har du lov?